

سروتایپینگ سویه های *Streptococcus pneumoniae* جدا شده از عفونت های مختلف در تهران در سال ۱۳۸۷

علی مهرابی توانا^{۱*} ، رمضانعلی عطائی^۲ ، اسماعیل حسین نجدگرامی^۲ ، محمد مهدی گویا^۳ ، محمد رهبر^۵

(۱) مرکز تحقیقات بیولوژی مولکولی دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (ع)

(۲) مرکز تحقیقات کاربرد درمانی توكسین های میکروبی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (ع)

(۳) گروه بیماری های عفونی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران

(۴) مرکز مدیریت بیماری های واگیر، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

(۵) آزمایشگاه مرجع سلامت

نویسنده رابط: علی مهرابی توانا، مرکز تحقیقات بیولوژی مولکولی دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (ع)

هرماه: ۹۱۲۱۰۹۷۳۵۸ .mehrab@bmsu.ac.ir

تاریخ دریافت مقاله: ۸۷/۱۲/۵ تاریخ پذیرش مقاله: ۸۸/۴/۲۲

چکیده:

زمینه و اهداف: استرپتپوکوکوس پنمونیه باکتری پاتوژنی است که به طور عمده سبب عفونت گوش میانی، پنمونی، و منژیت می شود. همچنین این باکتری دومین عامل عمدۀ منژیت در کودکان زیر دو سال است. براساس تفاوت های آنتیژنیک در پل ساکارید های کپسوای این باکتری بیش از ۹۰ سروتیپ شناسایی شده است. انتشار سروتیپ ها براساس گروه های سنی، علائم بالینی و مناطق جغرافیایی متغیر است. هدف از این مطالعه تشخیص سروتیپ های غالب / استرپتپوکوکوس پنمونیه مسبب بیماری های مختلف در تهران در سال ۱۳۸۷ بود.

روش بررسی: در این تحقیق ۵۰ ایزو له / استرپتپوکوکوس پنمونیه جدا شده از بیماران مراجعه کننده به مراکز آموزشی درمانی استان تهران جمع آوری شد و مجدداً مورد تأثید قرار گرفت. سپس ایزو له ها به روش استاندارد تورم کپسول (کوالانگ) سروتایپینگ شدند (براساس دستورالعمل انستیتو سرم (SSI) دانمارک). اطلاعات حاصل تجزیه و تحلیل و نتیجه گیری شد.

یافته ها: از ۵۰ ایزو له / استرپتپوکوکوس پنمونیه جدا شده از بیماران مراجعه کننده به مراکز آموزشی درمانی استان تهران ۱۸ ایزو له (٪۲۶) از دستگاه تنفس، ۱۳ ایزو له (٪۲۶) از عفونت های خونی، ۱۰ ایزو له (٪۲۰) از عفونت چشم و ۷ ایزو له (٪۱۴) از سایر عفونت ها بودند. شایع ترین سروتیپ ها ۶A و ۶B بودند. سروتیپ غالب در بزرگسالان ۲ و در کودکان گروه ۱۹ (شامل ۱۹B، ۱۹A، ۱۹F، ۱۹C) بود. سروتیپ های غالب بر حسب نوع عفونت به ترتیب گروه های ۷، ۱۹ و سروتیپ ۴ در عفونت های دستگاه تنفس، چشم و خون بودند.

نتیجه گیری: سروتیپ غالب گروه ۶ است که بین کودکان و بزرگسالان مشترک می باشد.

کلید واژه ها: استرپتپوکوکوس پنمونیه، تایپینگ، سروتیپ

مقدمه:

ضمون هماهنگی با آزمایشگاه های مراکز آموزشی درمانی مستقر در تهران طی ۱۸ ماه (از مهر ماه ۱۳۸۶ الی اسفند ماه ۱۳۸۷) تنها ۵۰ سویه استرپتوكوکوس پنومونیه از بیماران جداسازی شدند. پس از آزمایش های تشخیصی اولیه، سویه ها به آزمایشگاه تحقیقاتی دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج) منتقل شدند. با انجام آزمون های بیوشیمیایی و دیسک های اپتوشین و باستیراسین شناسایی دقیق صورت گرفت. با بررسی روش های مختلف سروتاپینگ (۱۵-۱۷)، از روش استاندارد کوالانگ استفاده شد. آتسی سرم ها از انستیتو سرم دانمارک (Statens Serum Institut= SSI) خریداری شدند.

اطلاعات حاصل برای تجزیه و تحلیل و نتیجه گیری به رایانه منتقل و تصویر روشی از انتشار استرپتوكوکوس پنومونیه در مراکز درمانی آموزشی استان تهران حاصل شد. از سوی دیگر، برای داشتن بانکی از سویه های جمع آوری شده، که بتوان آنها را درازمدت و برای مصارف متعدد نگهداری کرد، سویه ها لیوفیلیزه شدند. با توجه به امکانات خوب استاندارد سازمان پژوهش های علمی و صنعتی ایران حدود ۱۱ ویال از هرنمونه و در حدود ۳۵ سویه لیوفیلیزه شدند.

یافته ها:

۱۸ سویه (٪۳۶) از دستگاه تنفس، ۱۳ سویه (٪۲۶) از عفونت های خون، ۱۰ سویه (٪۲۰) از عفونت چشم و ۹ سویه (٪۱۸) از سایر عفونت ها جدا شده بودند. فرآیند مورد استفاده برای سروتاپینگ سویه های استرپتوكوکوس پنومونیه سامانه شترنجی استاندارد انستیتو SSI بود. (جدول ۱).

جدول ۲ فراوانی و نوع تیپ یا گروه را برای ۵۰ سویه نشان می دهد.

سویه شماره ۵۰ با هیچکدام از آتسی سرم ها واکنش نداد و به عنوان مجهول مظور شد. این سویه که سروتیپ آن مجهول بود در جدول فوق لحاظ نشد.

توزیع فراوانی سروتیپ ها به تفکیک اندام های مختلف در نمودار ۱ ارایه شده است.

سروتیپ های جدا شده از گروه های اطفال و بزرگسالان در جدول ۳ نشان داده شده اند.

استرپتوكوکوس پنومونیه باکتری پاتوژنی است که به طور عمده باعث ایجاد عفونت گوش میانی و پنومونی می شود. این باکتری دومین عامل عمده منژیت در کودکان زیر دو سال هم هست (۱۰-۲). شروع پنومونی پنوموکوکی معمولاً ناگهانی و همراه با تب و لرز، درد شدید درناحیه سینه، خلط آجری رنگ و یا خونی مشابه ترشحات آلوئولی است. در اوائل بیماری که تب بالاست در حدود ۱۰ تا ۲۰ درصد موارد، باکتریمی هم مشاهده می شود. پس از به کاربردن آنتی بیوتیک ها بهویژه در مواردی که دارو سریع تجویز می شود، بیمار کاملاً بهبود می یابد و از پیشرفت ضایعه ریوی جلوگیری می شود (۳). در ایالات متحده آمریکا و اروپا ۴۰ الی ۲۵ تا ۹۰ درصد از منژیت ها را پنوموکوک ایجاد می کند. اخیراً بر اساس تفاوت های آنتی زنیک در پلی ساکارید های کپسولی پنوموکوک بیش از ۹۰ سروتیپ شناسایی شده است. انتشار سروتیپ ها بر اساس گروه های سنی، علائم بالینی و مناطق جغرافیایی متغیر است. تفاوت های ناحیه ای در شیوع سروتیپ های اختصاصی و فهم سروتیپ های هر ناحیه جغرافیایی بسیار مهم است. (۴). پنوموکوک از طریق مباری تنفسی می تواند به سایر نقاط بدن راه یابد. سینوس ها و گوش داخلی بیش از همه در معرض خطر هستند. این باکتری همچنین از طریق خون یا ماستوئید به منژ رسیده و ایجاد منژیت می کند. باکتریمی پنوموکوکی گاهی عوارض شدیدی مانند منژیت، اندوکاردیت و آرتریت عفونی ایجاد می کند. امروزه اندوکاردیت حاد پنوموکوکی به علت استفاده بموقع آنتی بیوتیک ها به ندرت دیده می شود (۵-۷). استرپتوكوکوس پنومونیه دارای ۴۰ سرو گروه و ۹۰ سروتیپ است. لذا، در طراحی واکسن پلی والان موثر اطلاعات اپیدمیولوژیک، پتانسیل تغییرپذیری آنتی زن های انحصاری، امکان تداخل آنتی زنیک، و امکان پذیری فناوری باید به دقت مد نظر قرار بگیرد (۸-۹). اساس طبقه بندی سروتیپ های استرپتوكوکوس پنومونیه، ترکیبات شیمیایی آنتی زن پلی ساکاریدی کپسول است (۱۰-۱۱). و با آنکه شیوع سروتیپ ها در مناطق مختلف جغرافیایی فرق می کند، اما عفونت های پنوموکوکی فقط توسط تعداد محدودی از سروتیپ ها ایجاد می شود (۱۲-۱۴).

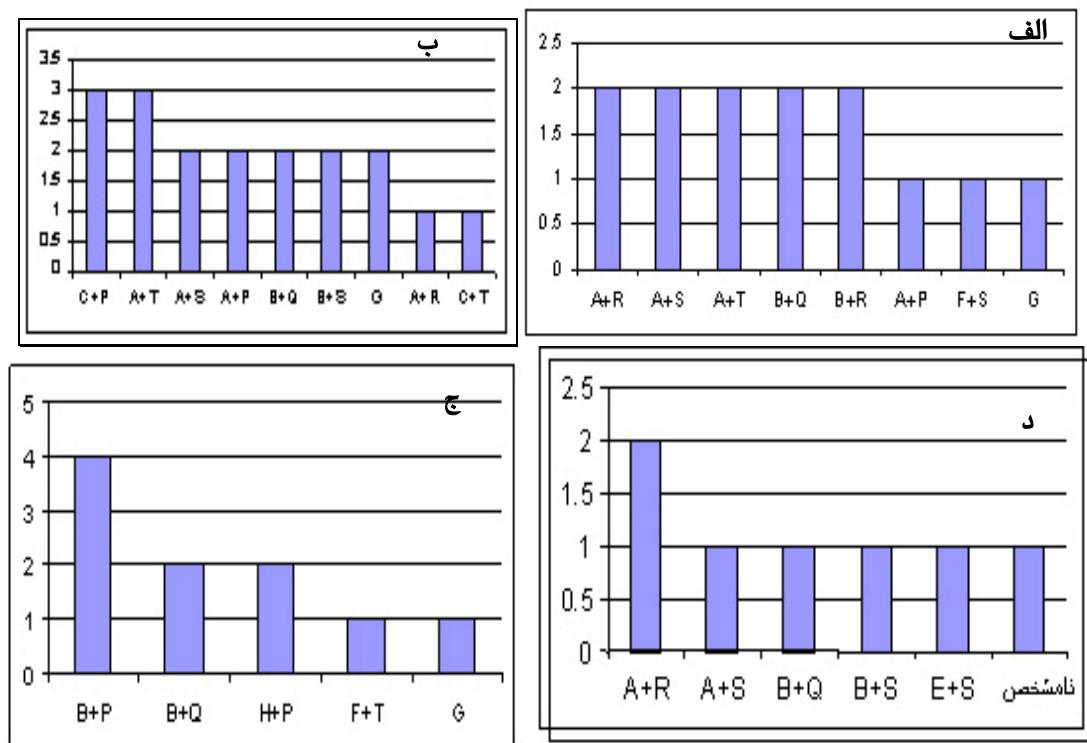
به مشکلات فنی نگهداری ارگانیسم و دسترسی به آنتی سرم های لازم جهت تایپینگ آن به عنوان مشکلاتی که در فرا روی این کار قرار دارند، می توان اشاره کرد. لذا، بررسی اولیه به صورت یک مطالعه پایلوت و با هدف تعیین سروتیپ های غالب / استرپتوكوکوس پنومونیه، در بیماری های مختلف نظری اویت میانی، باکتریمی، عفونت چشم، سپتی سمی وغیره، انجام شد.

جدول ۱: سامانه شطرنجی برای تعیین تیپ یا گروه‌بندی پنوموکوک

	P	Q	R	S	T	تیپ های غیر واکسنی
A	1	18*	4	5	2	
B	19*	6*	3	8		
C	7*				20	24,* 31, 40
D			9*		11*	16,* 36, 37
E			12*	10*	33*	21, 39
F				17*	22*	27, 32,* 41*
H	14	23*		15*		13, 28*
G						29,34,35,*42, 47*
I						25,38,43,44,45,46, 48

جدول ۲: فراوانی و نوع تیپ یا گروه سویه‌ها

	P	n	Q	n	R	n	S	N	T	n		
A	1	4	18*	1	4	4	5	5	2	5		
B	19*	4	6	6	3	3	8	3				
C	7*	3							20	2		
D					9*				11*			
E					12*		10*	1	33*			
F							17*	1	22*	1		
H	14	2	23*				15*					
G											29,34,35*,42,47*	4
I		13		7		7		10		8		49

نمودار ۱: توزیع فراوانی سروتیپ‌ها به تفکیک نوع عفونت.

الف) دستگاه تنفس، ب) دستگاه گردش خون، ج) عفونت چشم، د) سایر عفونت‌ها

جدول ۳: سروتیپ‌های جدا شده از اطفال و بزرگسالان

سروتیپ‌های جدا شده از اطفال	سروتیپ‌های جدا شده از بزرگسالان
۱	۱
۴	۴
۶B و ۶A	۶B و ۶A
vF	vF
۱۴	۱۴
۱۹F	۱۹F
۲۳F	۲۳F
۵	۳
۱۸C	۸
۱۹A	۹V

او ۲۰ و ۵ و A۱۲ و B۱۹ گزارش می کند (۲۲). مطالعات مشابه در مکریک (۲۳) گامبیا (۲۴) و کره شمالی (۲۵) به وجود سویه های غالب در کشورهای خود پرداخته اند که می توانستند با واکسیناسیون پیشگیری کنند.

نتیجه گیری:

بیشترین سویه ها متعلق به تیپ های B+Q می باشد که موسوم به گروه ۶ است. این گروه دارای دو سروتیپ ۶ B و ۶ A می باشد که بین کودکان و بزرگسالان مشترک است. بیشترین سویه های دریافتی از بزرگسالان مربوط به دستگاه تنفس و عمدتاً به تیپ ۲، و بیشترین سویه های دریافتی از کودکان مربوط به عفونت های چشمی و از گروه ۱۹ با ۴ تیپ مختلف (شامل ۱۹ C, ۱۹ A, ۱۹ B, ۱۹ F) است.

از کاستی های این تحقیق می توان به بررسی تعداد اندکی از سویه های استرپتوكوکس پنمونیه اشاره کرد. اما، با توجه به ادامه مطالعه امید است که این نقصه در آینده رفع شود.

تقدیر و تشکر:

این مقاله بخشنی از طرح تحقیقاتی مرکز بیولوژی مولکولی دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (جع) می باشد که با حمایت مالی این دانشگاه و نیز مرکز مدیریت بیماری های واگیر وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی انجام شده است. لذا، محققین بر خود لازم می دانند که از حامیان و سایر همکاران از جمله استادی محترم آقایان دکتر مصطفی قانعی، دکتر علی کرمی و دکتر رضا رنجبر تشکر و سپاسگزاری نمایند.

بحث:

بیشترین سویه ها از عفونت های تنفسی و خونی هستند و شایع ترین سروتیپ ها ۶ A و ۶ B هستند. سروتیپ غالب در بزرگسالان ۲ و در کودکان گروه ۱۹ (شامل ۱۹ C, ۱۹ A, ۱۹ F, ۱۹ B) است.

نتایج مولید عملکرد بهینه سروتایپینگ به روش شطرنجی است. زیرا ضمن صرف جویی در مصرف آنتی سرم، سروتایپینگ و گروه تایپینگ بیش از ۹۵ درصد سویه ها موققت آمیز بوده است. نتایج نشان داد بیماری های شایع پنموکوکی توسط تعداد قلیلی از سروتیپ های استرپتوكوکس پنمونیه ایجاد می شود. این مطلب مورد تائید محققین بین المللی نیز می باشد (۱۸ و ۱۹). سویه هایی که بالآنتی سرم G واکنش داده اند جزو سویه های واکسنی ۲۳ و الان یا ۷ والان کونزوگه محسوب نمی شوند. براساس یافته های مشابه، محققین ساخت واکسن به فکر طراحی و ساخت واکسن های پلی والان و کونزوگه برای این باکتری افتاده اند. زیرا بیش از ۹۰ درصد بیماری های پنموکوکی توسط تعداد محدودی از آنها ایجاد می شود.

تایپینگ به روش سامانه شطرنجی به کار آیند بسیار بالای این روش در تعیین تیپ یا گروه تمام سویه های استرپتوكوکوس پنمونیه بر می گردد (۱۲، ۲۰ و ۲۱). در تحقیقی که سازمان بهداشت جهانی بر روی ۱۰۰۰ سویه جمع آوری شده انجام داده است، در سروتایپینگ، فقط حدود ۵ درصد از سویه ها با هیچکدام از آنتی سرم ها واکنش نداده اند (۲۱). این میزان در مطالعه حاضر ۲ درصد است، که احتمالاً این تفاوت ناشی از تعداد کم نمونه باشد. از وضعیت تیپ های استرپتوكوکوس پنمونیه در کشورهای در حال توسعه و بهویشه کشورهای آسیای میانه و خاورمیانه اطلاعی در دست نیست. در سال های اخیر مطالعات متعددی در جهان در جریان می باشد. مطالعه در نیپال تیپ های غالب را به ترتیب

فهرست مراجع:

- Giorgi Rossi P, Mantovani J, Ferroni E, Forcina A, Stanghellini E, Curtale F, et al. Incidence of bacterial meningitis (2001–2005) in Lazio, Italy: the results of a integrated surveillance system. *BMC Infectious Diseases* 2009, 9:13. is available in <http://www.biomedcentral.com/1471-2334/9/13>
- Klemets P, Lyytikäinen O, Ruutu P, Ollgren J, Nuorti P. Invasive pneumococcal infections among persons with and without underlying medical conditions: Implications for prevention strategies. *BMC Infectious Diseases* 2008, 8:96. is available in <http://creativecommons.org/licenses/by/2.0>

3. Hger H L, Woolley T W, Berk S L. Review of recent pneumococcal infections with attention to vaccine and nonvaccine serotypes. *Rev Infect Dis* 1990; **12**: 267-272.
4. Nielsen S V, and Henrichsen J. Capsular types of *Streptococcus pneumoniae* isolated from blood and CSF during 1982-1987. *Clin Infect Dis* 1992; **15**(5):794-798.
5. Black S B, Shinefield H R, Hansen J, Elvin L, Laufer D, Malinoski F. Post licensure evaluation of the effectiveness of seven valent pneumococcal conjugate vaccine. *J Pediatr Infect Dis* 2001; **20**:1105-1107.
6. Robbins J. B, Austrian R, Lee C J, Rastogi S C, Schiffman G, Henrichsen J, et al. Considerations for formulating the second-generation pneumococcal capsular polysaccharide vaccine with emphasis on cross-reactivetypes within groups. *J Infect Dis* 1983; **148**:1136-1159.
7. Steinberg J J, Levine D S, Desiderio D, Hanna B A. Serotypes of *Streptococcus pneumoniae* recovered from a large urban hospital population: the Bellevue experience from 1973-1984. *Lab Med* 1988; **19**:741-743.
8. Nascimento-Carvalho CM, Freitas-Souza LS, Moreno-Carvalho OA, Alves NN, Caldas RM, Barberino MG, et al. Cepas invasivas de pneumococo isoladas de crianças e adolescentes em Salvador. *J Pediatr (Rio J)* 2003; **79**:209-14.
9. Fenoll A, Jado I, Vicioso D, Casal J. Dot blot assay for the serotyping of pneumococci. *J Clin Microbiol* 1997; **35**:764-766.
10. Butler J C, Breiman R F, Campbell J F, Lipman H B, Broome C V, Facklam R R. Pneumococcal polysaccharide vaccine efficacy. An evaluation of current recommendations. *JAMA* 1993; **70**:1826-1831
11. Appelbaum P C. Antimicrobial resistance in *Streptococcus pneumoniae*. *Clin Infect Dis* 1992; **5**:77-83.
12. Bruyn G A W, Zegers B J M, van Furth R. Mechanisms of host defense against infection with *Streptococcus pneumoniae*. *Clin Infect Dis* 1992; **14**:251-262.
13. Austrian R. The enduring pneumococcus: unfinished business and opportunities for the future. *Microb Drug Resist* 1997; **3**:111-115.
14. Black S B, Shinefield H R, Hansen J, Elvin L, Laufer D, Malinoski F. Post licensure evaluation of the effectiveness of seven valent pneumococcal conjugate vaccine. *J Pediatr Infect Dis* 2001; **20**:1105-1107.
15. Coffey T J, Dowson C G, Daniels M, Zhou J, Martin C, Spratt B G, et al. Horizontal transfer of multiple penicillin-binding protein genes, and capsular biosynthetic genes, in natural populations of *Streptococcus pneumoniae*. *Mol Microbiol* 1991; **5**: 2255-2260.
16. Klein J O. The epidemiology of pneumococcal disease in infants and children. *Rev Infect Dis* 1981; **3**: 246- 253
17. Sniadack D H, Schwartz B, Lipman H, Bogaerts J, Butler J C, Dagan R, et al. Potential intervention for the prevention of childhood pneumonia: geographic and temporal differences in serotype and serogroup distribution of sterile site pneumococcal isolates from children implications for vaccine strategies. *J Pediatr Infect Dis* 1995; **14**: 503- 510.
18. Henrichsen J. Six newly recognized types of *Streptococcus pneumoniae*. *J Clin Microbiol* 1995; **33**: 2759- 2762.
19. Bernard B, McEllistrem M C, Gertz E R, Wedel S, Boxrud J D, Gonzalez L A, et al. Pre- and Post vaccination Clonal Compositions of Invasive Pneumococcal Serotypes for isolates collected in the United States in 1999, 2001, and 2002. *J Clin Microbiol* 2006; **44** (3): 999-1017 .
20. Arai S, KondaT, Wada A, MastungaY, Okabe N, Watanabe H, et al. Use of antiserum-coated latex particle for serotyping *Streptococcus pneumoniae*. *Microbial Immunol* , 2001; **45**: 159- 162.
21. Garenne M, Ronmans C, and Campbell H. The magnitude of mortality from acute respiratory infections in children under 5 years in developing countries. *World Health Stat Q* 1992; **45**:180-191.
22. Shah AS, Knoll MD, Sharma PR, Moisi JC, Kulkarni P, Lalitha MK, et al. Invasive pneumococcal disease in Kanti Children's Hospital, Nepal, as observed by the South Asian Pneumococcal Alliance network. *Clin Infect Dis* 2009; **48** (Suppl 2):S123-S128.
23. Rodgers GL, Mercado G, Bierschwale H, Paradiso P. Comment on "Serotypes and susceptibility of *Streptococcus pneumoniae* strains isolated from children in Mexico". *Salud Publica Mex* 2009; **51**(1): 4.
24. Antonio M, Oluwalana C, Secka O, Corrah T, Howie S, Adegbola RA. Exogenous re-infection by a novel *Streptococcus pneumoniae* serotype 14 as a cause of recurrent meningitis in a child from The Gambia. *Ann Clin Microbiol Antimicrob* 2009; **20**; 8:3. available in <http://www.ann-clinmicrob.com/content/8/1/3>
25. Song JH, Baek JY, Cheong HS, Chung DR, Peck KR, Ko KS. Changes of serotype and genotype in *Streptococcus pneumoniae* isolates from a Korean hospital in 2007. *Diagn Microbiol Infect Dis* 2009; **63**(3):271-278.